

[Pernille Frahm]

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet med baggrund i de traktater, Libanon i dette år har indgået med Syrien, og som bl.a. omhandler gensidig forpligtelse til at udlevere oplysninger og personer på forlangende.

Svar (19/12 91):

Justitsministeren (Engell):

Efter udlændingelovens ordning træffes afgørelsen af, om en udlænding opfylder betingelserne i udlændingelovens § 7 for at få asyl her i landet og herunder spørgsmålet, om et andet land efter § 7, stk. 3, kan anses for asylansøgerens 1. asylland, i 1. instans af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Flygtningenævnet.

Justitsministeriet er derimod ikke efter udlændingeloven tillagt kompetence til at træffe afgørelse efter lovens § 7.

Direktoratets og Flygtningenævnets afgørelser træffes efter en grundig individuel vurdering af hver enkelt sag, hvori indgår på den ene side de oplysninger, som ansøgeren har fremført til støtte for sin ansøgning, og på den anden side de oplysninger om forholdene i de enkelte lande, som de pågældende myndigheder til enhver tid er i besiddelse af. Jeg har fuld tillid til, at de kompetente myndigheder også i sagerne vedrørende statsløse palæstinensere i hvert enkelt tilfælde nøje overvejer disse forhold i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt Libanon kan anses for 1. asylland i forhold til den pågældende ansøger.

Spm. nr. S 261

Til *udenrigsministeren* (2/12 91) af:

Duetoft (CD):

»Vil regeringen rette henvendelse til Syrien for at få forbedret menneskerettighederne for de 4.000 jøder, der lever i landet?«

Skriftlig begrundelse

I Syrien lever der 4.000 jøder, der er frataget en række fundamentale rettigheder. De må ikke emigrere fra landet. De kan ikke ansættes i det offentlige. De må ikke stemme ved valg. De bærer ID-kort med besked om, at de er af jødisk tro. De er underlagt censur. Kritik over

for Syrien er bl.a. rettet fra USA og fra Amnesty International. Netop nu er der brug for tilidsskabende foranstaltninger i forbindelse med fredsprocessen i Mellemøsten. Hvis Syrien kunne presses til at give de syriske jøder almindelige borgerlige rettigheder, ville det medvirke til at fremme fredsprocessen i området. Et initiativ fra den danske regering ville i den henseende være positivt.

Svar (16/12 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeriet er fuldt ud bekendt med menneskerettighedssituationen i Syrien, herunder jødernes stilling, som nøje følges og drøftes af EF-landene inden for rammerne af Det Europæiske Politiske Samarbejde (EPS).

Den igangværende udbygning af EF's kontakter med Syrien vil som et helt naturligt element inddrage menneskerettighedsaspekter, herunder også de syriske jøders situation.

Det er min opfattelse, at det fortsat vil have størst vægt, at Danmark tager spørgsmålet op over for de syriske myndigheder sammen med de andre EF-lande, og at dette bør ske som led i vore løbende kontakter med Syrien.

Spm. nr. S 266

Til *justitsministeren* (4/12 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde tamilere, der har fået familiesammenføringer gennemført, senere har erklæret ikke at kunne forsørge de personer, der således er bragt til Danmark, og derefter har søgt og fået bevilget bistandshjælp?«

Begrundelse

Spørgsmålet tilsigter at få afklaret, hvor mange pårørende til de meget omtalte familiesammenførte tamilflygtninge der rent faktisk ikke forsørges af den familie, der ønskede de pårørende til Danmark, men i stedet forsørges af det danske samfund.

Flere kommuner har oplevet, at flygtninge har opnået bistandshjælp til familiesammenførte pårørendes ophold, uagtet de førstkomne flygtninge havde erklæret at ville og kunne forsørge de pårørende, som man ønskede til Danmark efter familiesammenføringsreglerne.